

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118392976/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

at De ikke er en Peter Schlemihl, for saa vilde De nu være opdaget.

— Det vilde jeg unægtelig, og hvad saa?

— Ja, — saa —? Jeg vilde i alt Fald slet ikke være hyggelig derved.

Hendes lille Øre blev ganske rødt — og det kunde dog ikke være gennemskinnende Sollys, da Solen var lidt bag ved os. Mit Hjærte hoppede af Glæde, for jeg havde ingen Tvivl om, at hun tænkte paa det Sted i den udødelige Bog om den stakkels Skyggeløse, hvor Schlemihl om Natten spadserer i Haven med sin Tilbedte, og de pludselig træder ud paa en maanebeskinnet Plet, og kun hendes Skygge strækker sig ud fra deres Fødder. Hun havde ogsaa strax forstaaet, at mit tilsyneladende højst enfoldige „og saa?“ ikke var slet saa dumt som det var frækt; thi hun havde just selv i disse Dage laant mig Bogen — et Bind af hin Klassiker-Udgave, som hun havde fortalt mig om. Ja, hvis jeg nu ingen Skygge havde haft, saa var hun falden i Afmagt, og jeg havde maattet fly hende for stedse; men nu, da den nok saa levende legede Skjul med hendes i den aftenlige Bjergskov — hvad var da i Vejen? Jeg havde saa vist ingen undtømmelig Penge-Taske i Lommen, men min Skygge havde jeg i Orden. Stod den ikke netop